

tilslutte sig konsensus i Alliancen om at indlede optagelsesforhandlinger med et eller flere europæiske demokratier.

For så vidt angår omkostningerne vedrørende NATO's udvidelse henvises til min besvarelse af spørgsmål S 1536.

Spm. nr. S 1536

Til udenrigsministeren (26/2 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan regeringen oplyse, hvor meget NATO-udvidelsen vil koste for NATO-landene som helhed, for de nye NATO-lande, samt for den danske stat?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1535.

Svar (12/3 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Der vil utvivlsomt være økonomiske omkostninger forbundet med NATO's udvidelse. Det er imidlertid uklart, hvor store disse vil blive. Det afhænger af forudsætningerne.

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en rapport om NATO's udvidelse, herunder omkostningsspørgsmålet, som den amerikanske regering offentliggjorde i slutningen af februar 1997. Denne rapport, som formanden for Det Udenrigspolitiske Nævn har fordelt til Nævnets medlemmer, er blot et blandt flere bud på, hvad første udvidelsesrunde vil koste.

Der foreligger endnu ikke en NATO-rapport om udvidelsesomkostningerne. Der foreligger heller ikke noget konkret bud på Danmarks andel.

For så vidt angår de udgifter, som nye medlemslande skal afholde, er det vurderingen, at en væsentlig del af disse landes forsvarsudgifter ikke vil skyldes optagelsen i NATO, men den modernisering af deres forsvar, der under alle omstændigheder er påkrævet.

Det er væsentligt at slå fast, at optagelsen af nye NATO-medlemmer ikke er en økonomisk, men i første række en politisk afgørelse, der

tager hensyn til de central- og østeuropæiske landes legitime interesse i integration i de vestlige strukturer. Målet er at stabilisere den demokratiske og økonomiske udvikling i disse lande – ikke at gennemføre udgiftstunge forsvarsforanstaltninger.

Åbningen af det nye NATO mod øst tager sigte på at overføre stabilitet og sikkerhed. Den er et vigtigt element i bestræbelserne på at fremme demokrati og skabe fred og stabilitet i et helt og udelt Europa. Udvidelsen af den Europæiske Union og styrkelsen af OSCE er andre helt centrale elementer i disse bestræbelser.

Spm. nr. S 1563

Til udenrigsministeren (27/2 97) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Hvem har bemyndiget EU-formandskabet til på Unionens vegne at udsende en erklæring i forbindelse med Deng Xiaopings død?«

Begrundelse

Det kan ikke være rigtigt, at EU-formandskabet på Unionens vegne kan udsende erklæring af den art, som der her er tale om. Erklæringen indeholder en skamrosning af Deng Xiaoping, som er helt uacceptabel. Eftersom erklæringen er udsendt på Unionens vegne, udgør den en belastning for samtlige medlemslande.

Hertil kommer det principielle problem. Efter Enhedslistens opfattelse har formandskabet slet ikke ret til at udsende udenrigspolitiske erklæring på Unionens vegne. Sådanne erklæring kan efter Enhedslistens opfattelse kun udsendes af Ministerrådet selv efter enstemmig beslutning og da kun inden for det kompetenceområde, som Unionen har inden for den fælles udenrigspolitik. Det må alvorligt betvivles om dette kompetenceområde indbefatter spørgsmålet om kinesiske statsledere.

Svar (11/3 97)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det fremgår af afsnit V artikel J i Traktaten om Den Europæiske Union, at Unionen og dens medlemsstater fastlægger og gennemfører en